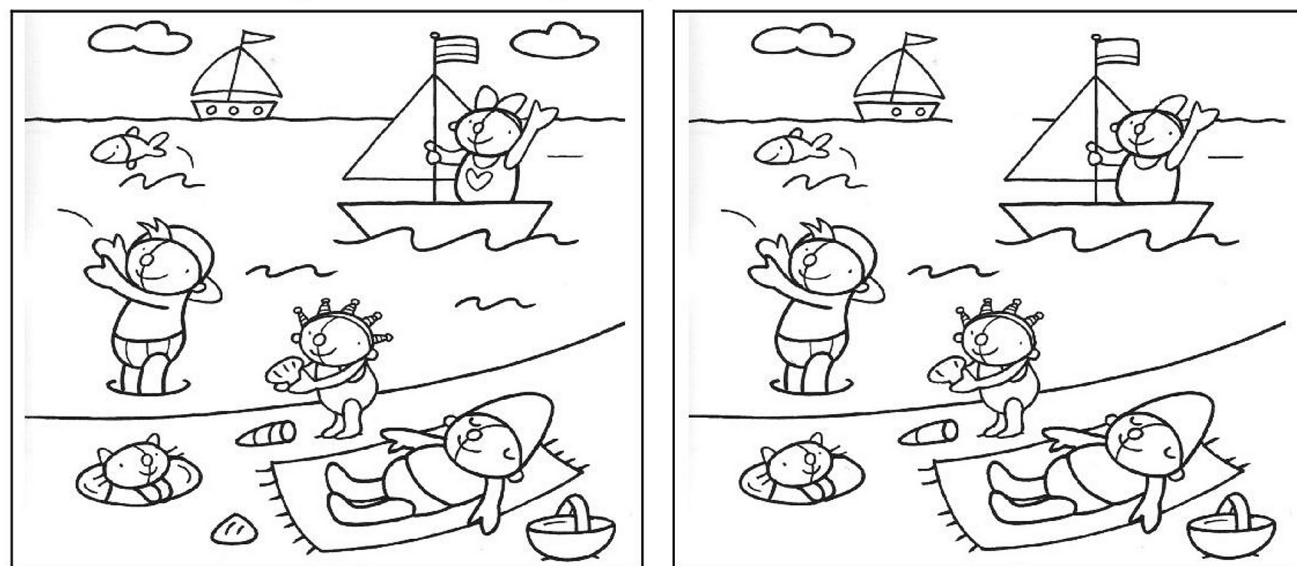

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

PRÁZDNINY. Najdeš mezi obrázky alespoň 10 rozdílů?

PRO STARŠÍ

OSMISMĚRKA. Vyhledej slova; zbylá písmena čtená po sloupcích tvoří tajenku.

P	Á	D	L	O	T	É	L	I	M	V	E
R	T	E	L	Ý	V	CH	E	L	O	L	☺
Á	O	V	O	C	E	Z	T	D	E	A	S
Z	☺	V	S	N	V	Á	A	A	T	K	U
D	S	Ť	Š	É	D	M	D	A	O	Í	B
N	L	N	T	Z	A	E	L	B	D	N	O
I	A	O	S	A	T	K	O	Y	H	R	T
N	A	T	S	B	Ý	C	R	R	Ě	A	U
Y	D	O	H	A	J	Y	A	A	J	P	A
K	R	U	H	O	L	D	I	M	R	O	K

autobus pádlo
bazén parník
déšť prázdniny
hrad ryba
jahody stan
kormidlo vlak
kruh voda
letadlo výlet
léto zámek
ovoce

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková

8

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Tím, že nám ztrpčuje dobra menší, učí nás Pán milovat dobra větší,
aby si poutník na cestě do vlasti nezamiloval víc hostinec než svůj dům.*

(sv. Augustin)

Úvodní slovo

Milí čtenáři Tomáška,
skalní i občasní,

ve vzduchu už je cítit vůně léta a s ní i čas prázdnin a dovolených. Nadcházející týdny budou pro mnohé z nás spojené s cestováním. Cesty nás zavedou do různých koutů naší vlasti i do zahraničí, mnozí budete cestovat alespoň doma prstem po mapě a budete sledovat, kde jsou zrovna vaši příbuzní a přátelé.

Cesta je ale také od pradávna krásným obrazem našeho života. A jako Cestu označuje koneckonců také sám sebe náš Pán (srov. Jan 14,6). Každá

cesta našeho těla tedy má v sobě skrytou moc probudit k nové cestě také naši duši. A právě toto bych nám všem chtěl popřát.

Kéž nám tedy všechno naše pozemské cestování dodá odvalu znovu a znovu vstávat a pokračovat v cestě do našeho nebeského domova. Kéž zatoužíme stále růst v poznání, stále hledat vyšší a vyšší krásu a stále prohlubovat naše vzájemné vztahy. Kéž se nikdy nespokojíme s tím, kam jsme už došli, kéž se nikdy příliš nezabydlíme v oněch pomyslných hostincích u cesty, kde je nám sice dobře, ale kde ještě nejsme doma. A kéž v nás stále roste touha završit naši životní cestu v jediném pravém domově, kterým je pro nás Bůh.

o. Jakub Tůma

Informace

- **Ve středu dne 27. června** proběhne po „dětské“ mši sv. v zákristii rozloučení se školním rokem a přivítání prázdnin. Zveme děti a jejich rodiče.
- **O prázdninách nebudou nedělní a čtvrteční adorace.**
- **V úterý dne 3. července** oslavíme v naší farnosti slavnost sv. Tomáše, apoštola, patrona našeho farního kostela. V tento den je možné v našem kostele za obvyklých podmínek získat plnomocné odpustky. Přijďte se spolu s naším „nevěřícím“ patronem modlit o dar víry pro sebe, své blízké i všechny hledající.

• **O slavnosti sv. Cyrila a Metoděje** dne 5. července, se již tradičně koná národní pouť na Velehradě. Hlavní mši sv. budou koncebrovat čeští a moravští biskupové od 10.30 hodin na nádvoří před bazilikou.

• **V sobotu 15. července** se uskuteční adorační den naší farnosti. Příležitost k tiché modlitbě před vystavenou Nejvyšší svátostí bude od 14 do 19.20 hodin. Dobrovolníky ochotné po dobu adorace alespoň chvíli hlídat kostel prosíme o zapsání v zákristii.

• Nejen rodiče s dětmi zveme na **15. diecézní pouť rodin**, která se koná 1. září ve Žďáru nad Sázavou. Více informací naleznete na: <http://www.crsp.cz/index.php/verejnost/diecezni-pout-rodin>

• **Příprava na biřmování.** Od října 2018 začne v naší farnosti příprava na biřmování. Přihlásit se mohou všichni pokřtění dosud nebiřmovaní katolíci starší 14 let. Setkání se budou konat vždy 1. a 3. středu v měsíci od 19 hodin. Příprava bude zakončena přijetím svátosti biřmování v roce 2020. Hlásit se můžete elektronickou poštou na adrese farnost@svtomas.net. Bližší informace poskytne o. Martin Hönig na čísle **731 402 647**.

• **Komunita Emmanuel** pořádá ve dnech 21. až 23. září 2018 „**Víkend pro rodiny s malými dětmi**“ ve Fryštáku. Víkend je určen pro rodiny

vysvětluje maminka. „Ale odpoledne nic nemáme, to už není hala volná?“ Vítek kroutí hlavou: „Já nevím. Když mě bylo blbý vysvětlovat, že nemůžu kvůli kostelu, tak jsem řekl, že jsme celý den u babičky.“

Jak dobře maminka Vítka chápe. Ve škole nikdo věřící není a sama si pamatuje na různé posměšky z dětství. Ale to byla jiná doba a dnes se přeci nikdo za víru stydět nemusí! Sedne si vedle Vítka a hledá správná slova: „Vítka, lidi kolem tebe se budou na tvou víru dívat tak, jak ji budeš podávat. Když ji budeš tajit a bude ti trapně, bude jim připadat trapná. Když o ní budeš mluvit třeba jako o fotbale, bude normální součástí tvého života. Zkuste to s klukama ještě probrat.“

Druhý den přiletěl Vítek ze školy s úsměvem od ucha k uchu. „Tak jsme hokej přesunuli na nedělní odpoledne“, hlásí už od dveří. „Kluci ani nevěděli, že chodíme do kostela. Ale Pavel zná našeho pana faráře z horolezeckého kroužku. Říkal, že by šel příští neděli do kostela klidně se mnou! To by pak mohl i k nám na oběd, ne?“ „To by určitě mohl“, říká maminka s úsměvem a u toho si uvědomila, že má její malý Vítek první vekou zkoušku víry za sebou.

Veverka

Noc kostelů

s dětmi do 12 let. Jste srdečně zváni. Více informací najdete na: www.emmanuel.cz/rodiny, mobil: 739 389 175.

• **Rádi bychom informovali rodiče dětí předškolního a mladšího školního věku (asi 3 – 7 let),** že se budeme od září opět scházet každou středu před dětskou mší svatou na krátký program v zákristii našeho kostela. Společný čas asi 45 minut budeme věnovat modlitbě, povídání a tvoření na vybrané téma z oblasti života svatých, textů z Písma či liturgie, dramatizaci na biblický text a nácviku písničky pro nejmenší. Těšíme se, že se řady účastníků rychle rozšíří! Bližší informace se objeví během srpna na vývěsce v kostele.

Z farní charity

Drazí farníci!

V posledním předprázdninovém čísle Tomáška vám chceme především poděkovat za vaši celoroční štědrost. Z organizace Světlo pro svět nám přišel dopis, ze kterého zde část uveřejňujeme:

Velmi jsme vám vděční za vaši dosavadní podporu a za váš poslední dar z 27. 3. 2018. Na konci minulého roku jsme Vám psali o nově založené oční klinice Mwangazza v Demokratické republice Kongo. Pojd' me spolu navštívit tuto oční nemocnici, jejíž název znamená v místním jazyce Světlo. Na lavičce tu s notesem sedí mladá dívka. Pozorně se soustředí na pero, které se pohybuje po papíře. Zčistajasna se rozzáří a se smíchem mává notesem ve vzduchu. V jejím životě je to velká chvíle – ve svých 14 letech poprvé napsala své jméno Esther.

Kdyby se Esther narodila v České republice, dětský lékař by jí ve velmi raném věku diagnostikoval oboustranný šedý zákal a byla by okamžitě operována. U nás připadá v průměru jeden oční lékař na 8000 obyvatel. V Kongu se musí dvě třetiny obyvatel obejít bez přístupu k jakékoli moderní formě zdravotní péče, oční péče je dostupná pouze v hlavním městě Kinshaze. A oční lékaři z Kinshazy jsou soukromí, tedy pro většinu obyvatelstva finančně nedostupní.

V oblasti jihovýchodního Konga jsme založili již čtyři oční kliniky, které operují všechny děti zdarma a dospělí jen za malý technický poplatek. Prosím, pomozte nám i v budoucnu navracet zrak.

Z peněz, kterými jste v květnu darovali do charitní pokladničky, jsme poslali:

LL – Likvidace lepry	5 000 Kč
Světlo pro svět - prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	5 000 Kč

Děkujeme všem i za dary na pomoc lidem postiženým válkou na východní Ukrajině. Celková vybraná částka nebyla ještě v době uzávěrky Tomáška známa, dozvíte se ji v ohláškách a v prvním poprázdninovém čísle. Přejeme a vyprošujeme vám pokojné prožití prázdnin a dovolených, odpočinek s Pánem a Boží ochranu na vašich cestách.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Kdo jde za spravedlností a milosrdenstvím, najde život, spravedlnost a slávu.

Př 21, 21

Často, když hovoříme s lidmi, slyšíme otázku, proč Bůh nezasáhne, když vidí nespravedlnosti a zlo. Často se lidé ptají, proč trpí nevinné děti, proč přicházejí přírodní katastrofy, proč jsou na světě války. Musíme si uvědomit, že Bůh nechce tyto

skutečnosti, že On nechce války a utrpení. Tyto skutečnosti jsou důsledkem jednání lidí, kteří jsou ovládáni svojí pýchou, sebeláskou a svým sobectvím. Když je lidem skutečně zle, uvědomují si tyto skutečnosti, je jim jasné, co udělali špatně a jak by se měli změnit, ale oni to neudělají. Nevyvodí důsledky z toho, co prožili a nezmění se. To je největší chyba lidí, že nevyvodí logické závěry ze svého jednání pro svůj další život a nechtějí se změnit. Kdyby to udělali, přispěli by k tomu, že se jejich život změní a že se změní i život celé lidské společnosti. Bůh dal lidem svobodnou vůli a respektuje ji i když si lidé svým jednáním škodí.

Lidé poznávají, co dělají špatně, ví, jak by měli změnit své jednání, ale jejich pýcha a sebeláska jim brání, aby změnu uskutečnili. Je tedy odpovědnost za změnu v lidské společnosti na lidech, na jejich jednání a rozhodování. Bůh není příčinou válek, katastrof a utrpení, ale člověk svým smýšlením a svým rozhodováním. Bůh nechal vyrůst dostatečné množství potravin pro všechny lidi, ale způsob rozdělování svěřil lidem a lidé to dělají tak, že se řídí svými sobeckými zájmy a ne skutečnou spravedlností, která hledí na potřeby jiných. To je pak příčina sporů mezi nimi. Když totiž budou lidé žít důsledně podle spravedlnosti a podle práva a řídit se

Setkalo se tam 150 chlapů nejrozličnějšího věku, které svými přednáškami provázel P. Ladislav Heryán, SDB. Téma akce bylo „Blahoslavenství? A k čemu?“ Program se skládal z přednášek na jednotlivá témata Blahoslavenství, po kterých následovalo krátké osobní ticho a poté komunikace ve skupinách zhruba po osmi chlapcích. Muži si sdělovali vlastní názory na dané téma s propojením na osobní život, někteří přidávali i své životní zkušenosti a jiné postřehy. Mimoto zbyl samozřejmě čas i na sportování, večerní táboráky (jedenkrát i s opékáním krůty), vzájemné setkávání a já jsem si dokonce přivezl dvě sazeničky pálivých paprik. Časový harmonogram je vyvážený a hlavně se dodržuje! Nikdo na nikoho nečeká. Přitom hraje velkou roli buben či spíše bubny a bubínky. Většina účastníků má nějaký buben s sebou. Deset minut před jakýmkoli setkáním se účastníci schází a celou dobu bubnují do svých bubnů a bubínků. Je to rituál, při kterém se chlapi soustředí na následující program a zároveň svolávací signál, který má upozornit eventuální ospalce či opozdilce, že už je čas přijít na program.

Strava byla prostá, ale vydatná. Bylo hodně teplo, ale bylo i dost piva, a tak pitný režim nemusel být šizen. Všude vládla absolutní důvěra a ochota pomoci. Lád'a Heryán byl

skvělý u mikrofonu i u kytary. Byla také příležitost k nákupu kvalitních knih. Celé setkání bylo zakončeno několika scénkami a následující mší svatou. Závěrem pak bylo hodnocení, kde se každý mohl jakkoli svobodně vyjádřit. Pak již rozloučení a návrat domů. Mně se celá akce jevila jako užitečná a spiritualita vhodná pro chlapy, z nichž se řada cítí být ve svém okolí osamocena, anebo hledá nějaké zakotvení či možnosti k diskuzím a porovnávání názorů.

Ki

Povídka

Vítek sedí u stolu a není mu do řeči. Maminka ho chvíli nechá, ale pak jí to nedá: „Vítku, co se stalo? Nechceš mi povědět, jak bylo ve škole?“ Nejspíš za tím bude nějaká špatná známka, ale to není nic, co by se u nich doma tajilo. Vítek neví, jak začít, a tak spustí trochu zhurta: „Kluci se domluvili v neděli dopoledne na hokej, a já jsem jediný, kdo nejde. Zamluvili si halu ve městě!“ Maminka ví, že je Vítek v hokeji dobrý a rád by se před spolužáky ukázal. Celou zimu trénoval s tátou a kamarády na rybníku za domem. „Vítku, dopoledne ale chodíme do kostela a pan farář potřebuje každého ministranta. Zvlášť teď, když jsou kluci Novotní nemocní“,

Severky na Dni Severek

Chlapi – Křižanov 2018

Ve světě i v České republice existuje spiritualita, která je určena pouze pro muže. Muži zvaní chlapi se scházejí, vzdělávají, sdílejí, naslouchají, hledají moudrost a všelijak si pomáhají. Jejich zájmem je vnitřní práce, která vytváří změnu nejen u jednotlivce, ale vytváří pozitivní změnu i ve světě. Zakladatelem této spirituality je Richard Rohr. Společenství je otevřené a zve každého

muže, který má zájem. Mezi chlapy se nachází katolíci i protestanté, a tu a tam i ateisti – spíše asi hledající. Kdokoli, kdo si zadá do vyhledávače „chlapi“ dostane se na internetové stránky, kde se dozví vše o této spiritualitě, o jejich akcích, kontaktech a může si vyslechnout také přednášky z poslední akce.

Já jsem zavítal na jednu z akcí v posledním květnovém víkendu 2018, které se konalo v Křižanově.

Desaterem, bude mezi nimi panovat klid a spokojenost.

Každý z nás se musí snažit na místě, na které byl postaven, žít správně podle Desatera, musí mu záležet na dobru bližních a musí mít snahu jim prospívat a nehledět jen na svůj prospěch. Není to vždy lehké, ale s Boží pomocí je toho každý člověk schopen na místě, kde žije a mezi lidmi, které má kolem sebe. Musíme prosit o světlo, jak jednat a o sílu k tomu jak jednat správně. S Boží pomocí se nám to bude dařit.

o. J. Šik

První svaté přijímání

Milí farníci, od konce února do konce května tohoto roku jste každou neděli před začátkem „jedenácté“ mohli v našem kostele vidat zvláštní skupinku dětí a dospělých, jak se spolu se mnou srocuje před svatostánkem ke krátké modlitbě. Byli to prvokomunikanti, děti v procesu přípravy na 1. svaté přijímání se svými rodiči. Letos jsme se totiž netradičně scházeli právě v neděli mezi dopoledními mšemi v ministrantské zákristii. Pro mě to vůbec bylo poprvé, co jsem takovou přípravu vedl, a proto jsem byl vděčný, že mi s ní pomáhal nejenom pan kostelník Pavel Zahradník, který

zajišťoval technické zázemí, ale i samotní rodiče, zvláště maminky Veronika Svobodová, Veronika Bobčíková a Klára Koukalová. Ty mi nejenom pomohly cennými radami, ale též dětem výuku zpestřovaly různými aktivitami a v druhé polovině přípravy dokonce začaly chystat i skromné pohoštění, aby nikdo nemohl naříkat, že přišel o „farní kavárnu“. Musím říct, že všichni rodiče i děti výborně spolupracovali, a tak se během tří měsíců vytvořilo mezi námi opravdu pěkné společenství.

Zhruba v půlce přípravy jsme také jednu sobotu podnikli pěší výlet na rozhlednu Zlobice u Kuřimi, kterého se zúčastnili nejenom děti s rodiči, ale i jejich sourozenci a některé další děti z farnosti, které se pravidelně scházejí na faře jako „Děti víry“. Cesta přírodou byla zpestřená zábavnými i duchovně vzdělávacími aktivitami a končila v Kuřimi u krytého bazénu, čehož mnohé rodiny na závěr využily.

Další týdny přípravy nadále probíhaly obvyklým poklidným způsobem až do soboty 26. května, kdy začalo jít do tuhého. Na 14 hodin byla totiž naplánovaná 1. sv. zpověď. Poté, co jsme se s dětmi a rodiči sešli v kostele a provedli nácvik prvního svatého přijímání na druhý den, zahájili jsme eucharistickou adoraci a přesunuli se ke zpovědnicím. Co bylo dál, všichni víte a já nesmím

ani naznačovat. Otec Jakub, který zpovídal naproti, vám jistě také neřekne víc, než že to byla velká radost.

Když jsme tedy tu radost prožili postupně se všemi dětmi, sešli jsme se zas u oltáře. Zaujalo mě, jakou duchovní aktivitu pro děti mezitím vymyslela Klára Koukalová zvaná Kengi: aby se po delší chvíli nezačaly při adoraci nudit nebo pošťuchovat, dostaly děti možnost přenášet barevné korálky z jedné mističky do druhé a s každou kráskou v ruce se pomodlit jeden Zdrávas. Jelikož po mém návratu ze zpovědnice zbývalo už jen pár minut do chvíle, kdy přijdou varhaníci cvičit na jakýsi koncert, dal jsem hned povel aktivitu ukončit. Následovalo tedy poděkování za svátost smíření a eucharistické požehnání. Každé dítě osobně přišlo Pánu Ježíši poděkovat a vložit bílý květ do malé vázičky. Těchto jedenáct květů lemujících stupínek před oltářem sloužilo pak v dalších dnech jako výzdoba kostela a zároveň jako připomínka jedenácti čistých duší, připravených přijmout Krista v Nejsvětější svátosti oltářní. První svatou zpověď jsme pak ještě v zákristii oslavili malým pohoštěním ze společných zásob.

Druhý den, v neděli 27. května, nastala pak v naší farnosti dlouho očekávaná slavnost prvního svatého přijímání, již tradičně připadající na

liturgickou slavnost Nejsvětější Trojice. Předě mší svatou jsme spolu s jáhnem a ministranty přišli prvokomunikanty a jejich rodiče přivítat ke vchodu kostela a se zazvoněním jsme je průvodem přivedli na jejich čestná místa.

Po zahájení mše svaté děti se zapálenými svícemi obnovily své křestní vyznání. To, co za ně kdysi slíbili rodiče a kmotři, řekly teď už samy za sebe: že se zříkají hříchu a věří v Boha tak, jak věří Církev. Při kázání jsem mluvil o tom, že tento Bůh, který je Láska – Otec, Syn a Duch svatý, nás zve do svého společenství a drží nám místo u nebeské hostiny, ale zároveň už tady na zemi nás zve ke svému stolu právě při svatém přijímání. Za malou chvíli se s ním pak našich jedenáct dětí poprvé tímto zázračným způsobem setkalo – přijaly v podobě chleba a vína Pána Ježíše v Eucharistii.

Po závěrečné modlitbě mě děti navedené maminkou Kengi opět překvapily, když mi hromadně přišly poděkovat a předat dary – sedm dárkových balíků na znamení sedmi darů Ducha Svatého a jeden deštník, který mi otevřely nad hlavou (rovněž prý jako znamení Ducha Svatého) a který je „zázračný“ tím, že při dešti z vody na svém povrchu vytváří květové vzory. Dárek, který mě ale potěšil nejvíc, byl krásný růženec, který mi děti vyrobily a rovnou promodlily. Byl totiž vytvořen právě z těch korálků,

té si zasoutěží v nejrůznějších kategoriích, a na závěr se účastní opékání špekáčků.

Mám rád farní pouť na Vranov, protože se jí může účastnit i ten, kdo stihne autobus, který ho doveze přímo až na Vranov ...

Mám rád mši svatou v krásném poutním kostele na Vranově. Letos jiné povinnosti nedovolily účast otci Janovi, a tak mši svatou mohla odsloužit jen nejsvětější dvojice (za podpory skupinky ministrantů). Moje manželka a děti mají také rádi farní pouť na Vranov, no uznejte, zbývá jim něco jiného?

A vy ostatní spolubratři a spolusesstry uznejte – zbývá Vám něco jiného, než abyste měli rádi farní pouť na Vranov? A proto, kromě Vánoc, Velikonoc, narozenin a dovolené, těšte se na další farní pouť na Vranov. Jistě to bude zase na svátek Panny Marie 8. května.

Jarek Míček (s rodinou)

Den Severek

sobota 16. 6.

„Vždy dál a výš a na své cestě k cíli, ...“ tak začalo setkání Severek, které se konalo minulou sobotu 16. června v zahrádkářské kolonii na

Kraví hoře. Setkání jsme uspořádaly ke 49. výročí založení našeho oddílu a zúčastnilo se ho téměř čtyřicet bývalých i nynějších Severek. Některé z nich se staly během let maminkami našich stávajících skautek, některé pomáhaly oddíl zakládat, některé z nich ho vedou nyní. Během odpoledne jsme si zahrály hru na Kraví hoře, kdy jsme měly možnost si vyslechnout známé i neznámé vzpomínky a historky, opékaly jsme špekáčky a prohlížely kroniky třeba ze zakládajícího roku 1969. Akci jsme zakončily naší tradiční večerkou – kolem ohně a pod hvězdami.

Touto cestou bychom také chtěly velice poděkovat Českému zahrádkářskému svazu Brno Kraví hora 1, který nám pro naše setkání ochotně poskytl své prostory.

Příští rok slaví náš oddíl půlstoletí. To znamená 50 let táborů, akcí a družinovek, desítky nových a celoživotních přátelství, stovky dětí, které oddílem prošly, tisíce vzpomínek, které budou navždy v našich srdcích. Jak zaznělo na našem setkání – „Jednou Severka, navždy Severka“. Těšíme se na příští rok. ☺

*Za všechny Severky
Veronika Leo Kozlová*

Po této vítané pauze je to do Vranova už jen skok a chvíli po radostném zpěvu Vesel se nebes Královno je čas na mši svatou. Prosíme o vše, co potřebujeme a o růst v lásce, abychom společně došli do nebe.

Po mši se kostel plní dalšími poutníky z petrovské farnosti a z Troubska, na tomáškovce čekají bohatě prostřené stoly v jídelně duchovního centra a na děti vtipné soutěže, včetně závěrečných špekáčků. Kdyby další den nebyl pracovní, slavíme ji dodnes.

Jarka Cýrusová

Mám rád farní pouť na Vranov

Mám rád farní pouť na Vranov, přes krásný rozkvetlý les, svěžím květnovým ránem za zpěvu ptáků.

Rád vidím dlouhý průvod lidíček rozdrobený na skupinky, většinou po široké cestě, která umožní projet i kočárkům. Kdo je zdatnější turista a k putování potřebuje „spolknout

i pár kilometrů navíc“ může vyrazit již brzy ráno od kostela sv. Tomáše s otcem Jakubem. Mám rád i skvělou snídani u Burešů, pro jmenované naštěstí jen jednou v roce.

Mám rád pouť na Vranov, když se skupinky poutníků shromáždí v Útěchově a pouť se zahájí modlitbou a požehnáním a v průběhu cesty je příležitost k společné modlitbě a zamyšlení.

Mám rád farní pouť na Vranov, pro děti je připraven program, po mši sva-

kteří o den dřív nosily z mističky do mističky.

Dozvěděl jsem se, že ve chvíli, kdy jsem jim tuto aktivitu tehdy ukončil, bylo těch přenesených a promodlených korálků přesně padesát, jak se později ukázalo.

Po mši svaté jsme se ještě na mnoho způsobů zvěčnili s pomocí uměleckého a profesionálního oka a objektivu Markéty Zelenkové (fotila i během bohoslužby), a pak se rozešli na slavnostní rodinné obědy.

Děkuji všem, kdo jste se na přípravě našich dětí jakkoli přímo podíleli, i vám všem ostatním farníkům, kdo jste se za ně vskrytu modlili. Prosím, modlete se i nadále, aby veliký dar přátelství s Ježíšem, který se nám daruje v Eucharistii, v životech těchto dětí a rodin nezapadl, ale stále rostl a přinášel ovoce.

Váš farní vikář Martin Hönig

Láska a Pravda

Obnova pro manžele

Komunita Emmanuel vás zve na obnovu pro manžele „Láska a Pravda“, kterou pořádá na podzim tohoto roku v Brně. Jedná se o setkání pro povzbuzení a sdílení zkušenosti lidského a duchovního rozměru manželství, které vede k oživení a prohloubení vzájemného

vztahu. „Láska a Pravda“ se snaží ukázat manželům krásu a bohatství manželství, povzbuzuje k manželskému a rodinnému životu a obnovuje jeho lidský i duchovní rozměr. Je to příležitost ke změně, k nalezení nové naděje ve vzájemných vztazích.

Setkání budou probíhat během tří víkendových dnů – neděle 16. 9., sobota 6. 10. a sobota 20. 10. 2018 v Brně, Lidická 24. Je možné přijet i s dětmi, nemáte-li pro ně hlídání. Budou mít svůj vlastní program. Budeme začínat ráno v 9 hodin společnou modlitbou chval. Další program bude obsahovat přednášky, svědectví, skupinky sdílení, adoraci a mši svatou, nebude chybět čas pro páry a prostor k diskusi a neformálním rozhovorům. Celý den by se měl nést v příjemné domácí atmosféře. Setkání je všem otevřené, vítané jsou také páry, u nichž je věřící jen jeden z manželů, nebo manželé, kterým jsou blízké křesťanské hodnoty, i když třeba do kostela nechodí.

Každý ze tří dnů bude věnován jednomu z klíčových tematických okruhů, jednotlivá setkání na sebe navazují a tvoří nedílný celek. Je proto nanejvýš žádoucí vyčlenit si již s předstihem čas na celý program. První setkání bude zaměřeno na svátost manželství, druhé na budování manželského vztahu a komunikaci, třetí na výchovu dětí a život rodiny. Obnova není založena

Poutníci dopravení autobusem a automobily vyčkávají na příjezd dalšího autobusu v devět patnáct a po výstupu zbylých poutníků nastává posvátná chvíle prvního kroku tomáškovské pouti.

Modlitbu a přivítání, jakožto i program pouti si ponechává P. Jakub až pod klenbu buků a dubů blízkého lesa.

Instrukce jsou jasné. Délka trasy asi šest kilometrů, jde o pouť, proto

se rychlost chůze přizpůsobuje rozjímavé mysli, mše svatá je ve dvanáct třicet dosažitelná volným tempem.

Všichni nemocní, pobývající v nemocnicích a všichni blízcí i vzdálení a potřební jsou svěřeni do Božích dlaní, zástup se vydává lesní cestou do vranovských hvozdů.

Ježíš je Cesta, Pravda i Život, Maria kráčela za Kristem a touto cestou je i nám dáno jít.

Asi v polovině cesty (nikdo to neměřil) je tradiční svačínově modlitební místo, kde ticho prolíná jen ptačí zpěv a dvojice terénních motorek. Děti šplhají po úbočí plnit úkoly a dospělí jsou panem kaplanem rozdělení na dobrovolné skupinky a vedoucí dle desátek radostného růžence. Společně sdílí myšlenky

o Marii: ukazuje nám zdravou zvědavost, je v ní kombinace odevzdanosti, pokory a aktivity, je pomocnicí ve složitých životních rozhodnutích, je tichá a drží se zpátky. Neschází jí nadhled, odvaha, empatie, přijetí všedního života, důvěra v Boží pomoc, ryzí ženská služba druhým a další.

jich za odpoledne prodal víc než za celou dobu svého polokostelníčení.

Podobně jsme se učili i všechno ostatní a postupně zjišťovali jak otevřít dveře, nasvítit to nejdůležitější, jaké si připravit podklady a jak komunikovat. Protože nebyla žádná propagace, umístil jsem informace o otevírací době a možnosti využití průvodcovské služby i do venkovní vývěsky. Na základě této informace cíleně na prohlídku kostela přišla za celou dobu jen jedna rodina. Všichni ostatní byli náhodní kolemjdoucí. Nejvíce lidí přišlo poslední sobotu, kdy je přilákala řada jiných akcí pořádaných na Moravském náměstí a v okolí. Asi 10% z celkového počtu téměř 1600 návštěvníků tvořili cizinci, pro které máme jen stručné informace v angličtině a němčině. Početnou skupinu tvořili také pyromani, zklamání, že si v našem kostele svoji zálibu v živém ohni nemohou užít. Až předposlední den jsem při hovoru s návštěvníky zjistil, že jsem měl na vývěsky dát informaci o poskytování průvodcovské služby zdarma, zvýraznit, že se nic neplatí. To, že se oslovení od nás odvraceli, jsem si vysvětloval jejich nezájmem nebo plachostí, ale často šlo o šetrnost.

Naše mladší duchovenstvo a někteří o něco starší dlouhodobě aktivní farníci projevují přání mít kostel otevřený více než jen hodinu přede

mší. Touto akcí jsme získali nějaké poznatky a zkušenosti, které nám pomohou vyhodnotit zda a jak to udělat. Ale v letošní hlavní turistické sezóně bude v Brně kostelní trh, tak jak je v EU zvykem, pokřiven dotacemi. A na ně jsme my nedosáhli. Škoda, že výstava končí, ještě tak dva týdny a skoro jsme to mohli umět. Veliké díky všem co se zapojili.

*Pavel Pandan Zahradník
dočasně zastupující půlkostelník*

Farní pouť na Vranov

Úterý osmého května, svátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí. Polojasno, ranní teploty začínají těsně pod dvacítkou a během dne šplhají až na triadvacet stupňů. Vane mírný vítr, blankyt oblohy je sem tam obílený několika mráčky, nad obzorem by se dal i čekat déšť.

Kolem deváté doráží k výchozímu poutnímu stanovišti do Útěchova autobusu s prvními poutníky, skauti vystoupili již u lesní školky. Keprník dávno zaujal zásobovací pozici na parkovišti, přebírá proviant od příchozích a těší se na bohatou večeři. Nakonec přece jen odváží plný kufr pochutin do centra na Vranov.

pouze na předávání informací, to hlavní vzniká bytím spolu, kdy si můžeme navzájem předávat zkušenosti a inspirovat jedni druhé. V neposlední řadě je však třeba říci, že důležité změny se odehrávají právě tehdy, když do našeho manželství znovu pozveme Boha s Jeho láskou a milosrdenstvím. „Láska a Pravda“ tak zahrnuje komplementaritu složky informační (přednášky), mezilidské (obohacení skrze společenství) a duchovní (jedině Bůh může měnit lidská srdce).

Bližší informace najdete na www.emmanuel.cz/manzele/, mobil 739 389 175. Srdečně vás zveme, přihlašovat se můžete do **10. září 2018 na lap@emmanuel.cz**. Těšíme se na setkání s vámi

*za komunitu Emmanuel
Pavla a Jaroslav Hraničkovi*

Nadcházející běh Alfy

O večerech Alfa už bylo napsáno mnoho. V minulém čísle Tomáška jste četli postřehy a svědectví našich farníků o jejich prožití Alfy během letošního postu. Proč tedy přidávat ještě něco dalšího? Protože teď přichází to nejdůležitější. To, na co se farnost letošními večery teprve připravovala. Na otevření se ven směrem k hledajícím, nevěřícím, k lidem, kteří by rádi život naplnili

ještě jiným smyslem a hledají cestu jak ... ale také k těm, co se zajímají o duchovní život, k těm, co by rádi oprášili svůj, třeba dávno udělený a nepraktikovaný křest, k lidem, kteří žijí ve svazku s křesťanem a chtěli by poznat víc o jeho víře ...

Tito lidé žijí v naší blízkosti. Určitě svědčíme o Bohu a o našem vztahu k němu svým životem, více nebo méně úspěšně ukazujeme to, že život s Kristem má smysl a dává něco, co je pro člověka ničím nenahraditelné. A večery Alfa mohou být velkou pomocí. Nejde o to, dělat nábor církvi. Nejde o další „zářezy na pažbě“. Jde o radostnou a osvobozující zvěst o tom, že jsme milováni Bohem. Toto se nemění, ať jsme v jakékoli životní situaci a jakémkoli problému. K šíření této zprávy jsme povoláni všichni. Mou zkušeností je, že z Alfy většinou neodchází lidé rovnou ke křtitelnici, aby se dali pokřtít. Ale vždycky se i tam, kde přichází lidé na začátku s velkými předsudky a zraněními vůči Bohu a církvi, něco pohne, něco se prolomí a otevírá se pak už svobodnější cesta k tomu Bohu dál hledat a nacházet ...

Věříme, že ukazovat lidem milujícího Boha má smysl. A proto prosíme o pomoc Vás všechny. Zvěte lidi ve vašem okolí. Jsou tady. Někteří Vás odmítnou, ale je tam také někdo, kdo na to čeká. Pokud to bude potřeba, přijďte s nimi, doprovod' te je. Osobní pozvání je nejmocnějším prostředkem.

Mnohem lepším než tisíc plakátků a vizitek (pokud budete chtít, ozvěte se a dostanete i ty, můžete je vyvěsit v práci nebo ve škole a je to dobrý odrazový můstek pro pozvání). První večer bude o tom, jestli *Jde v životě ještě o víc?* Lidé mohou přijít a vyzkoušet, jestli je to to, co by rádi po následujících devět večerů prožívali a pokud ano, přicházet pak dál. Pokud vnímáte, že se ostýchají a je to ve vašich možnostech, přijďte na tento večer s nimi. Nebo je pozvěte, ať jdou oni s Vámi. Večere Vás nemine. A obohacení jistě také ne.

A několik rad od moudrých lidí, jak být v tomto zvaní dobrým nástrojem Boží lásky – dívejte se okolo sebe, mějte rádi ty, s nimiž jste, modlete se za tyto lidi okolo Vás.

Ať nám Bůh žehná nebo spíš, ať jsme jeho neustálému žehnání otevření!

Za organizátory Markéta

Večery Alfa budou probíhat od 10. ledna 2019, součástí večera je večere, přednáška a pak diskuze v menších skupinkách. Jakékoli další dotazy pište na **alfautomaska@gmail.com**, ptejte se našich skvělých kaplanů nebo Honzy Kepřta (**telefon 732 718 528**), Radka a Aničky Voříškových, Markéty Zelenkové, Hely Hanákové, Pavla Zahradníka

Bohu i Vám díky! ☺

Otevřený kostel

V rámci výstavy „Tváře místní církve“ pořádané Diecézním muzeem byl náš kostel po čtyři víkendy otevřen pro veřejnost. Díky této akci jsem měl pocit karierního vrcholu svého života. Mé jméno se dostalo do farních ohlášek, kde se běžně uvádí jen jména světců a světic a to ještě musí mít v tom týdnu svátek. Měly se u mne hlásit davy zájemců ochotných pomáhat se zpřístupněním našeho kostela. Pocit vlastní důležitosti vyvanul rychle, nepřihlásil se nikdo. Ozvalo se jen pár spolupořadatelů kurzu Alfa, které jsem oslovil mailem, a naši kaplani zaktivizovali několik mladých, s nimiž se scházejí.

O záměru otevřít brněnské kostely v rámci festivalu ke 100. výročí republiky víme od březnové farní rady, kde se dohodlo, že tvářemi naší farnosti budou o. Josef Šik a JUDr. Stanislav Drobný. Dlouho jsem si myslel, že to na Petrově řídí lidé se zkušeností z podzemní církve, a proto vše probíhá v přísném utajení. Nedařilo se mi získat jakoukoli bližší informaci ani nikde dohledat, že se něco takového bude konat. Přitom podobná akce „Brno a jeho chrámy“, která také otevírá kostely veřejnosti a začínala později, se propaguje již několik měsíců. Tu

ale zase pořádají nepříliš fundovaní neodborníci, protože nejvýznamnější brněnský kostel opominuli. Až týden před zahájením jsme dostali potřebné informace. Ukázalo se, že pořadatelé nepracovali v ilegalitě, ale bylo to trochu jinak. Původně mělo jít o doprovodnou akci festivalu RE:PUBLIKA, pořádanému ke stému výročí vzniku Československé republiky. K tomu jsme se takto připojili, ale protože doprovodnou akcí byl i jistý divadelní festival s jednou zapomenutelnou inscenací, opět jsme se odpojili. Jediným pořadatelem tak zůstalo Diecézní muzeum, na jehož webu byla také jediná zmínka o akci. Na stránkách biskupství, města, Turistického informačního centra ani na jiných kulturních přehledech nebylo nic.

Muzeum slíbilo finanční odměnu pracovníkům zajišťujícím přístupnost výstavy a kostela, ale až do poslední chvíle jsme nevěděli, co se po nás bude chtít. Zda půjde o hlídací službu, průvodce, poskytování základních informací nebo budeme oslňovat odborným výkladem. Až praxe ukázala, že šlo o kombinaci rolí v našich zemích za všech režimů oblíbených – placeného informátora a hlídače dobrých mravů.

Máme ještě skoro tisíc výtisků publikace o kostele od o. Petra Vrbického, a tak jsem je chtěl při této příležitosti prodávat.

Nabízím je všem skupinám prohlížejícím si kostel, ale prodal jsem jich za patnáct měsíců šest. Myslel jsem si, že to při otevřeném kostele bude lepší, ale za první tři dny se neprodalo nic, přestože jsme při přímém prodeji šli pod internetovou cenu. Zlomil to až budoucí obchodní ředitel firmy „Krutý Zelenka“, který za pět hodin své služby prodal tolik publikací jako já za pět měsíců. A to ještě polovina jím prodaných výtisků šla na export do eurozóny. Poslední víkend už to šlo celkem dobře, i já s nulovým obchodním talentem jsem